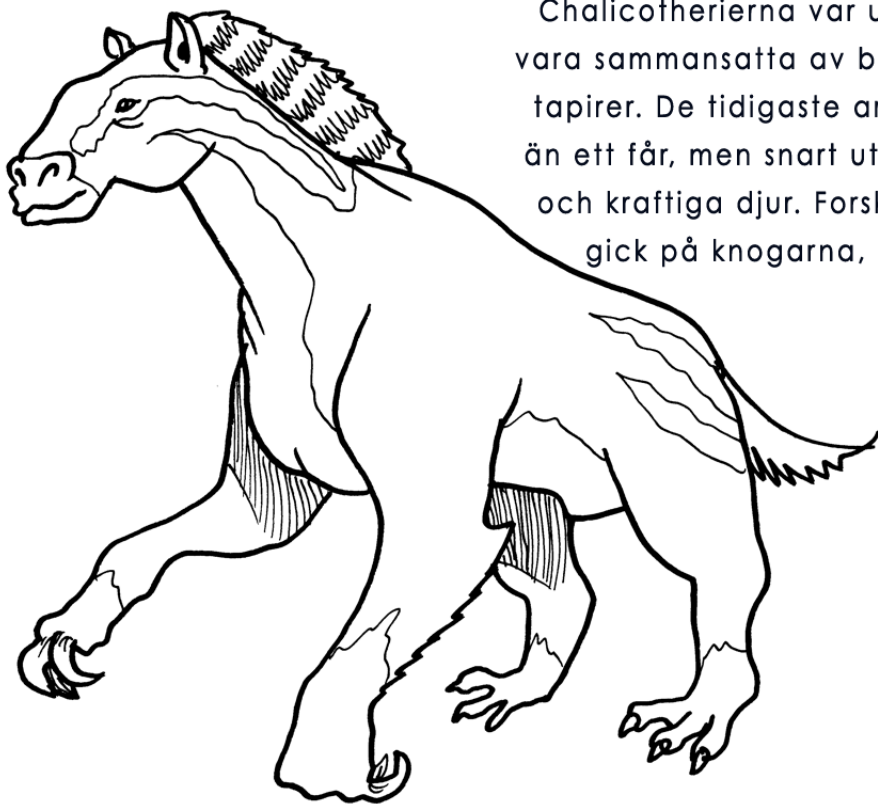

Deinotherium (Mankhöjd 4 m)

Deinotherium tillhörde ett eget släkte elefantdjur och var de första att växa sig riktigt stora. Den hade ett par nedåtpekande betar som växte ur underkäken. Troligen användes dessa till att slita bark från träden, men de måste också ha varit fruktansvärda försvarsvapen. Deinotherierna verkar ha varit helt anpassade till ett liv i skogar. De hade längre ben än några andra elefantdjur och var mycket smidiga trots sin storlek.

Moropus (Mankhöjd 2,5 m)

Chalicotherierna var underliga djur som såg ut att vara sammansatta av både hästar, sengångare och tapirer. De tidigaste arterna var inte mycket större än ett får, men snart utvecklades mycket storvuxna och kraftiga djur. Forskarna har gissat att Moropus gick på knogarna, och därför rörde sig extremt långsamt.

Huvudvikten bars upp av de korta, men kraftiga bakbenen. Fötterna hade kraftiga klor som kanske användes till försvar. De verkar ha varit tåliga djur som kunnat överleva även i torra områden.

Moropus tänder satt bara långt bak i underkäken, vilket betyder att det inte fanns mycket den kunde äta. Troligen föredrog den att beta av de allra färskaste skotten på grenarna, eller kanske av lavar och mossor. Det är också möjligt att Moropus hade en mycket lång och böjlig tunga till sin hjälp, liksom den nutida giraffen.